

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«19» серпня 2023 року

Слідчий 3 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України Шкіря Галина Андріївна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного 21.10.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022000000000566 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 2, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Скобцову Галину Володимирівну,
03.05.1963 року народження,
уродженці м. Донецьк, зареєстрованій
за адресою: м. Донецьк, вул. Артема,
буд. 147А, кв. 10, громадянці України

про те, що вона підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Скобцова Г.В.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно преамбули Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія Російської Федерації (далі – РФ) розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до преамбули Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншим міжнародно-правовим актам є окупацією внаслідок збройної агресії Російської Федерації частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Боротьба з іноземною окупацією, відповідно до п. 4 ст.1 ч. I Додаткового протоколу (Протокол I), від 8 червня 1977 року до Женевських конвенцій, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 12 серпня 1949 року, є формою збройного конфлікту.

У березні – квітні 2014 року в місті Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 07 квітня 2014 року оголошено «Декларацію про суверенітет Донецької народної республіки» та 11 травня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Донецької народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»).

У квітні 2014 року на території Донецької області створено терористичну організацію «Донецька народна республіка», у складі якої з метою здійснення терористичних актів створені незаконні озброєні підрозділи.

У березні – квітні 2014 року в місті Луганськ та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 27 квітня 2014 року оголошено «Декларацію про суверенітет Луганської народної республіки» та 11 травня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Луганської народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»).

Вказані терористичні організації мають: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки, чітку ієрархію та структуру, яка

складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організації, а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Так, на учасників політичного блоку терористичної організації покладаються наступні обов'язки:

- створення так званих органів державної влади «ДНР», «ЛНР» та організація їх діяльності;

- видача нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів державної влади «ДНР» та «ЛНР»;

- організація та проведення незаконних референдумів та виборів на територіях, підконтрольних «ДНР» та «ЛНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення Донецької області та Луганської області щодо діяльності терористичної організації «ДНР» та «ЛНР» з метою схилення їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії між лідерами «ДНР» та «ЛНР», представниками влади та Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ) з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, спрямованих на захоплення державної влади в Україні, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави України, зокрема протидії правоохоронним органам та силам Антитерористичної операції (далі – АТО) та Операції об'єднаних сил (далі – ООС);

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «ДНР» та «ЛНР», дискредитації діяльності органів державної влади України і осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» та «ЛНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «ДНР» та «ЛНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На учасників силового блоку терористичної організації покладаються наступні обов'язки:

- систематична організація та здійснення актів застосування збройної сили проти держави України у особі представників сил АТО, зокрема ведення

збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань, задіяними у проведенні АТО та ООС;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку терористичної організації «ДНР» та організація їх у групи, навчання, озброєння і керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;

- вчинення терористичних актів та диверсій на іншій території України;

- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення АТО та ООС і забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу владу в Україні;

- силова підтримка учасників політичного блоку незаконних утворень «ДНР», захоплення, а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація поставок зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

Одним із основних завдань учасників вказаної терористичної організації є насильницька зміна та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звані «Донецька народна республіка» та «Луганська народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якої здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому у відповідності до п. 16 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичними організаціями.

Статтями 17, 65 Конституції України визначено, що захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Положеннями статті 25 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» встановлено, що керівники та посадові особи підприємств, установ і організацій, а також громадяни, які сприяли терористичній діяльності, несуть відповідальність згідно з законом.

Однак, в порушення Конституції України, з квітня 2014 року по теперішній час, з метою реалізації злочинного умислу та досягнення зазначених завдань, учасниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР» здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області та Луганської області, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та іншим представникам сил антитерористичної операції у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

07 квітня 2014 року за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

13 квітня 2014 року через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14 квітня 2014 року №405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», антитерористична операція це комплекс скоординованих спеціальних заходів, спрямованих на попередження, запобігання та припинення терористичної діяльності, звільнення заручників, забезпечення безпеки населення, знешкодження терористів, мінімізацію наслідків терористичної діяльності.

При цьому, поняття терористичної організації визначено в статті 1 вищевказаного Закону, відповідно до якого терористична організація це стійке об'єднання трьох і більше осіб, яке створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого проведено розподіл функцій, встановлено певні правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів. Організація визнається терористичною, якщо хоч один з її структурних підрозділів здійснює терористичну діяльність з відома хоча б одного з керівників (керівних органів) усієї організації.

Так, відповідно до Закону України «Про боротьбу з тероризмом» терористична діяльність – діяльність, яка охоплює: планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів; підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях; організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду і поширення ідеології тероризму; фінансування та інше сприяння тероризму.

Терористичні організації створюються для вчинення діянь, передбачених частинами 1-3 ст. 258 КК України, а також інших злочинів терористичної спрямованості, тобто діянь, направлених на залякування населення з метою

спонукання держави, міжнародної організації, фізичної чи юридичної особи до прийняття чи відмови від прийняття будь-якого рішення. При цьому, злочини терористичної організації відрізняються від інших споріднених злочинів саме фактором цілеспрямованості залякування населення як засобу досягнення поставленої мети.

Враховуючи вищевикладене, вказані організації «ДНР» та «ЛНР» підпадають під зазначені ознаки терористичної організації, мають стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організацій, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України (далі - ВРУ) до Організації Об'єднаних Націй (далі - ООН), Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу «Про визнання РФ державою-агресором», затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року № 129-VIII, Верховною Радою України визнано Російську Федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку, а так звані «ДНР» і «ЛНР» терористичними організаціями.

Заявою «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян», яка схвалена постановою Верховної Ради України від 04 лютого 2015 року № 145-VIII, Україна визнала юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо злочинів проти людяності та воєнних злочинів, скоєних вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян.

Крім того, визнання Верховною Радою України так званої самопроголошених організацій «ДНР» та «ЛНР» терористичними, а численні злочини вчинені представниками терористичної організації «ДНР» та «ЛНР» або за їх участі знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» та «ЛНР» терористичними організаціями. Зокрема, у Зверненні ВРУ до ООН, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи (далі - ПАРЄ), Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів Європейського Союзу (далі - ЄС), США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14 січня 2015 року за № 106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо

протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22 липня 2014 року за № 1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21 квітня 2015 року за № 337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22 липня 2014 року за № 1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організації «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04 лютого 2015 року за № 145-VIII.

Таким чином, Верховною радою України, як єдиним законодавчим органом державної влади, констатовано віднесення «ДНР» та «ЛНР» до терористичних організацій, а відповідних осіб, які забезпечують їх функціонування, як учасників вказаної терористичної організації.

Крім того, Конвенцією ООН проти транснаціональної організованої злочинності від 15 листопада 2000 року зобов'язано держави-учасниці криміналізувати участь в організованій злочинній групі. При цьому відповідно до п. «а» ст. 2 цієї Конвенції організована злочинна група означає структурно оформлену в групу в складі трьох або більше осіб, що існує протягом визначеного періоду часу і діє узгоджено з метою здійснення одного або декількох серйозних злочинів, визнаних такими відповідно до цієї Конвенції, для того, щоб одержати, прямо або посередньо, фінансову або іншу матеріальну вигоду.

Аналіз кримінального законодавства, Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом від 27 січня 1977 року № ETSN90, Протоколу, що вносить зміни до Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом від 15 травня 2003 року № ETSN190, Резолюції Ради Безпеки ООН від 28 вересня 2001 року № 1373 по боротьбі з тероризмом, Конвенція Ради Європи про запобігання тероризму від 16 травня 2005 року, а також відповідних положень Закону України «Про боротьбу з тероризмом» показує, що терористична організація виділена, як вид злочинної організації за спеціальною метою – здійснення терористичної діяльності.

Факт створення «ДНР» за підтримки та під контролем Російської Федерації визнано Резолюцією ПАРЄ від 12 жовтня 2016 року. При цьому в Резолюції зазначено, що «ДНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності з українським або міжнародним правом.

Водночас, з метою створення в очах міжнародної спільноти та місцевих мешканців образу «ДНР» як легітимного державного утворення, забезпечення утримання частини території Донецької області, взятої представниками терористичної організації «ДНР» під контроль шляхом насильницьких злочинних дій, її лідерами (під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади РФ) прийнято рішення щодо створення та функціонування окремих установ політичного блоку «ДНР».

У період з квітня 2014 року по теперішній час з метою виконання завдань терористичних організацій «ДНР»/«ЛНР» до їх складу почали залучатися як

громадяни України, так і громадяни Російської Федерації, а також юридичні особи, основною метою діяльності яких є фінансове, матеріальне та інше організаційне сприяння діяльності так званого «ДНР»/«ЛНР».

У невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 14 січня 2015 року у громадянки України Скобцової Г.В. виник умисел на вступ до складу терористичної організації «ДНР» та прийняття безпосередньої участі у ній шляхом зайняття посади в одній з «установ» її політичного блоку.

14 січня 2015 року Скобцова Г.В., перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, за місцем розташування так званого “Головного управління статистики Донецкой Народной Республики Министерства экономического развития Донецкой Народной Республики”, за адресою: Донецька область м. Донецьк, вул. Університетська, 89, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «ДНР» та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, з метою досягнення злочинних цілей терористичної організації «ДНР» щодо насильницької зміни меж території України, діючи умисно, з особистих ідеологічних міркувань, добровільно вступила до складу цієї терористичної організації та зобов’язався дотримуватися правил поведінки, встановлених у ній, і виконувати визначені їй функції.

Починаючи з 14 січня 2015 року по даний час Скобцова Г.В. займає керівну посаду в так званому «Міністерстві економічного розвитку Донецкой Народной Республики», а саме: відповідно до «Указа Главы Донецкой Народной Республики» А. Захарченко № 08 від 14 січня 2015 року посаду «И.о. начальника Главного управления статистики Донецкой Народной Республики».

Так, 13 березня 2015 року, приймаючи участь в терористичній організації, займаючи посаду начальника головного управління статистики ДНР «Міністерства економічного розвитку ДНР», Скобцова Г.В. надала інтерв’ю, яке розміщено на офіційному сайті ДНР під назвою «Начата работа Главного управления статистики ДНР», в якому повідомила, що розпочато роботу головного управління статистики ДНР, як складової терористичної організації «ДНР» та повідомила основну задачу – формування офіційної статистичної інформації в ДНР.

Продовжуючи свою злочинну діяльність спрямовану на участь в терористичній організації, 23 червня 2017 року Скобцова Г.В., перебуваючи на посаді начальника головного управління статистики ДНР «Міністерства економічного розвитку ДНР», використовуючи надані представниками терористичної організації «ДНР» владні повноваження, на виконання завдань та функцій політичного блоку, надала інтерв’ю та здійснила публічний виступ, як начальник головного управління статистики ДНР «Міністерства економічного розвитку ДНР», який висвітлювався на каналі під назвою «НовороссияТВ» розміщеному на відеохостингу «YouTube», чим здійснила пропагандистську роботу з популяризації безпосередньої діяльності так званого головного управління статистики ДНР Міністерства економічного розвитку ДНР, як складової терористичної організації «ДНР».

Приймаючи участь в терористичній організації «ДНР» Скобцова Г.В. засвідчувала своїм підписом довідки (виписки) з реєстру статистичних осіб,

серед яких, зокрема, наявні довідки з Реєстру статистичних одиниць «Державної служби статистики ДНР» щодо внесення запису до єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців ДНР за 2020 – 2021 роки.

Обіймаючи посаду в “Міністерстві економічного розвитку ДНР”, Скобцова Г.В., використовуючи надані представниками терористичної організації «ДНР» владні повноваження, будучи особою, на яку покладено персональну відповідальність за діяльність так званого «Головного управління статистики ДНР», маючи у підпорядкуванні 24 структурних підрозділів (центральний апарат) и 15 територіальних органів, реалізовувала їх завдання та функції відповідно до Положення про так зване “Главное управление статистики ДНР”, як складової частини терористичної організації «ДНР», серед якого є здійснення керівництва Головним управлінням статистики ДНР, персональна відповідальність за виконання завдань та функцій, покладених на Головне управління статистики ДНР та забезпечення виконання доручень Міністра економічного розвитку ДНР.

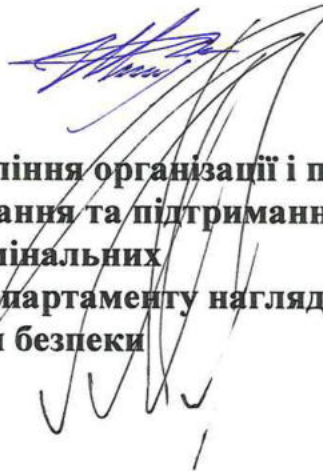
Таким чином, Скобцова Галина Володимирівна, 03.05.1963 року народження, підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Слідчий 3 відділу

1 управління досудового розслідування

Головного слідчого управління

Служби безпеки України

Галина ШКІРЯ

«П О Г О Д Ж Е Н О»

**Прокурор третього відділу управління організації і процесуального керівництва досудовим розслідування та підтримання публічного обвинувачення у кримінальних провадженнях органів безпеки Департаменту нагляду за додержанням законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора**

Роман МУРАЧОВ

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
 - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
 - 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
 - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
 - 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
 - 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
 - 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
 - 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
 - 13) заявляти відводи;
 - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
 - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
 - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
 - 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
- Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.
- Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.
- Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
 «__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Про підозру мені повідомлено, зміст її зрозумілий, повідомлення про підозру вручено зрозумілою для мене мовою, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____
 «__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Слідчий
3 відділу 1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України

Галина ШКІРЯ